

תת"ע (פתח תקווה) 10340-05-21 - מדינת ישראל נ' בירהאנו יאלאו

בית המשפט לתעבורה פתח תקווה

תת"ע 10340-05-21 מדינת ישראל נ' יאלאו

לפני כבוד השופטת שירי שפר

המאשימה
נגד מדינת ישראל

הנאשם
בירהאנו יאלאו

החלטה

1. בפני בקשת הנאשם לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדרו ביום **05.10.2021**.

2. במועד זה, הנאשם הורשע בהעדרו, בעבירה מיום 17.05.2021 של נהיגה ברכב בהיותו שיכור, בכך שסירב לתת דגימה של אוויר נשוף לפי דרישת שוטר בניגוד לסעיף 62(3) בקשר עם סעיפים 64ד(א) ו- 64ב(א) 39א לפקודת התעבורה.

בגזר הדין הוטלו על הנאשם, העונשים הבאים:

· קנס בסך 3000 ₪.

· פסילת רשיון נהיגה בפועל למשך 3 שנים.

· פסילה על תנאי בת 6 חודשים למשך 3 שנים.

3. לטענת הנאשם, הוא לא התייצב לדיון עקב מצב בריאותי רעוע (הוא חולה שחפת ובעל תעודת נכה); נוכח מצבו זה, עניין הדיון נשכח ממנו; בנוסף, הנאשם טען לחוסרים בראיות המאשימה.

4. המאשימה התנגדה לבקשת הנאשם - הוא זומן כדן ולא התייצב ובקשתו הוגשה בשיהוי ניכר.

5. דין הבקשה להידחות. להלן נימוקיי.

6. אשר לטענת הנאשם כי לא התייצב לדין עקב שכחה בשל מצב בריאותי - טענה זו אינה מצדיקה קבלת הבקשה.

לא מצאתי כי מצבו הבריאותי של הנאשם מנע התייצבותו (צורף אישור רפואי מיום 18/02/25 לפיו הנאשם חולה במחלת שחפת - ונרשמו ביקורים קודמים בחודש 21/24 ובחודש 01/25).

אין באישור האמור כדי להצדיק אי ההתייצבות לדין למעלה מ-3 שנים לפני כן, ביום 05/10/21.

אין באישור האמור כדי להצדיק "שכחת הדין".

אין באישור האמור כדי להצדיק השיהוי בהגשת הבקשה - כמעט 4 שנים.

כבר נפסק ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, נז(6) 793 (2003) כי "שכחה של מועד הדין לבדה, אפילו אם אירעה בתום-לב, אינה יכולה להצדיק אי-הופעה לדין... דין דומה יכול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו".

7. אשר לטענת הנאשם כי ייגרם לו עיוות דין - בשל חוסרים לכאוריים בראיות: בגדרי בקשה זו בית המשפט לא תר אחר חוסרים לכאוריים בראיות - אלא בוחן האם הנאשם הצביע על שיקולים כבדי משקל שיש בהם כדי להוביל לשינוי תוצאות פסק הדין.

לא מצאתי כי הנאשם הצביע על שיקולים כבדי משקל המצדיקים פתיחת שערי בית המשפט מחדש - עולה מרישומי השוטרים, כאמור במסמכים אותם צרף הנאשם לבקשה, כי הנאשם סרב בהתנהגות למסור דגימת נשיפה - שעה שהכשיל לא פחות מ-9 ניסיונות נשיפה.

8. אשר לגזר הדין, אין בטענות הנאשם כדי להביא לשינוי תוצאות פסק הדין - לא לעניין עצם ההרשעה ולא לעניין העונש שהוטל שהוא הולם בנסיבות העניין. כידוע - לצד עבירת השכרות - המחוקק קבע עונש מינימום של 24 חודשי פסילת רישיון.

9. בקשה זו הוגשה כאמור **בשיהוי ניכר** - בחלוף כמעט 4 שנים מאז ניתן פסק הדין וגם זאת ללא כל הסבר מוצדק.

10. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדין ולא להשתמש בסמכותו לביטול פסק דין כדבר בשגרה.

ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 **נאווה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

"לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. **על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו**

כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

12. לאור כל האמור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשפ"ה, 22 יולי 2025, בהעדר הצדדים.